

§ 7.

Odvolá-li zemský politický úřad zmocnění, uvedený v čl. I. nařízení ze dne 22. ledna 1919, čís. 38 Sb. zák. a nařiz. státu československého, přestává tento zákon pro obec (bytový obvod) působiti.

§ 8.

Zákon tento nevztahuje se na osoby, které mají v obci právo domovské a na státní a železniční zaměstnance v činné službě.

§ 9.

Zákon tento nabývá účinnosti čtrnáctého dne po vyhlášení a pozbývá jí nejpozději 30. dubna 1920.

§ 10.

Ministru sociální péče se ukládá, aby zákon provedl.

T. G. Masaryk v. r.

Švehla v. r., v zast. min. předsedy.

Dr. Winter v. r.

Čís. 182.

Zákon ze dne 1. dubna 1919

o změnách a doplněních některých ustanovení o zdanění lihu.

Na základě usnesení Národního shromáždění se nařizuje:

§ 1.

Individuální kontingenty hospodářských lihovarů, podléhajících spotřební dani z lihu, jež jim byly přiděleny podle čl. 1. lit. B zákona ze dne 23. ledna 1914, z. ř. č. 11, zůstávají v platnosti i pro výrobní období 1918/1919 a 1919/1920.

Lih v těchto dvou výrobních obdobích v lihovarech živnostenských vyrobený podléhá výhradně vyšší sazbě dávky spotřební. Družstevním hospodářským lihovarům, které nejpozději ve výrobním období 1918/19 a 1919/20 výrobu zahájily, přiděli se alkoholový kontingent v množství 1½ hl na 1 ha úředně uznané plochy, nejvíce však 600 hl ročně. Ostatním hospodářským lihovarům, jež dosud nebyly vůbec nebo jenom nepatrně alkoholovým kontingentem poděleny, přiděli se 1 hl kontingentu na 1 ha úředně uznané plochy, nejvíce však 300 hl ročně.

Dosavadní ustanovení o dodatečném přidělu uvolněného lihového kontingentu zůstávají v platnosti.

§ 2.

Ztratí-li hospodářský lihovar v jednom z výše vyznačených výrobních období hospodářskou povahu nebo vzdá-li se jí, ztrácí též individuální kontingent jemu příslušející pro celé výrobní období, v němž hospodářské povahy pozbyl, nebo se jí vzdal.

Ministerstvo financí se zmocňuje, aby ve výjimečných nutných případech dovolilo nejvyšší denní výrobu, v hospodářských lihovarech připustnou, přechodně překročiti, a to nejvýše pro dvě ohlašovací období, aniž dotčený lihovar ztratí povahu hospodářského lihovaru.

§ 3.

Pro lih vyrobený v hospodářských lihovarech (§ 7, č. 1 zák. o dani z lihu) stanoví se výměra bonifikace bez zřetele na to, zda lih byl vyklizen o nižší neb vyšší sazbě spotřební dávky, takto:

a) 4 K za každý hl alkoholu pro lihovary, jejichž průměrná denní výroba v měsíčním ohlašovacím období nepřekročí 2 hl a

b) 2 K za každý hektolitr alkoholu pro lihovary, jejichž průměrná denní výroba v měsíčním ohlašovacím období je vyšší než dva, ne však vyšší než 4 hl alkoholu.

Hospodářským lihovarům, jejichž průměrná denní výroba v jednom nebo několikaměsíčních ohlašovacích obdobích převyšuje 4 hl alkoholu, nepřisluhuje bonifikace za lih v těchto ohlašovacích obdobích vyrobený.

§ 4.

Lih, vyrobený z jiných surovin, než které jsou uvedeny v zákonu o dani z lihu, ať již se vyrobil destilací či jiným způsobem, podléhá spotřební dávce z lihu podle ustanovení řečeného zákona, a to vždy o vyšší sazbě této spotřební dávky.

Pokud by nebylo lze pro zvláštnosti této výroby použití při kontrole výroby a při zjištění vyrobeného lihu platných ustanovení zákona o dani z lihu, budou potřebná ustanovení vydána nařízením.

§ 5.

Tento zákon nabývá účinnosti pro Čechy, Moravu a Slezsko dnem vyhlášení. Na Slovensku vstoupí v účinnost dnem 1. září 1919.

§ 6.

Provedením tohoto zákona pověřuje se ministr financí.

T. G. Masaryk v. r.

Švehla v. r., v zast. min. předsedy.

Dr. Rašín v. r.